

Pozdravljeni, moji OPB 11.

Danes nas čaka drugačna pravljica. Vzemite si zanjo čas, preberite jo, pobarvajte zmaja Koronarja. Vesel bom, da mi pošljete sliko, kako ste ga ilustrirali (pobarvali).

**O HUDOBNEM ZMAJU KORONARJU
IN
KAKO SO GA LJUDJE S SKUPNIMI MOČMI PREMAGALI**

Bilo je nekoč neko kraljestvo in v njem so ljudje popolnoma zadovoljno živeli. Tudi mali Anže s svojo sestrico Marjanco.

Vsako jutro jima je mamica pripravila zajtrk, ati pa ju je odpeljal v šolo. Med poukom sta pridno poslušala, kaj pripoveduje prijazna gospa učiteljica o številkah, črkah, rekah in živalih. To se jima je najbolj dopadlo, ker sta oba živali naravnost oboževala! Doma sta imela psičko Elfi, ki sta jo vsak dan takoj po pouku peljala na dolg sprehod, ji metala palico in z njo veselo poskakovala naokoli. Potem sta naredila domačo nalogo, in že spet hitela ven, da se zunaj igrata s svojimi prijatelji – lovili so se, se igrali slepo miš, pirate in se žogali. A Elfi jim je vsake toliko žogo ukradla, in ko so ji rekli, naj jo

vrne, je razposajeno lajala in mahala z repom. Občasno, ko je bilo lepo vreme, sta se Anže in Marjanca skupaj s starši odpravila na sprehod v živalski vrt, ker jima je bilo zelo všeč, kako smešno tacajo pingvini in zanimalo ju je, kakšne norčije spet zganjajo opice.

Le srede so bile malce drugačne. Popoldan je namreč mamica peljala otroka na krožke – Anžeta v glasbeno šolo h klavirju, Marjanco pa v plesno šolo.

Kadar je deževalo, sta otroka za mamico in atija skupaj pripravila nastop, onadva sta navdušeno ploskala in za nagrado otrokoma brala njune najljubše pravljice. Recimo o Janku in Metki in kako sta se izgubila v gozdu. Ta je bila že od malega njuna najljubša. Kako fino grozljiva je bila!

Po pravici povedano, sta včasih Anže z Marjanco tudi malo nagajala. Tu pa tam sta se prepirala, kdo je bolj razmetal otroško sobo in kdo jo bo zdaj pospravil, ali pa kdo bo lahko igral „Človeka ne jezi se“ z rdečimi figuricami. A nič zato.

Včasih pač otroci nagajajo, in med nami, tudi mamice in atiji tu pa tam nagajajo. Pomembno je le to, da se spet vsi pobotajo in se imajo radi najbolj na svetu.

Vsako nedeljo pa so se vsi štirje odpeljali na kosilo k babici in dedku. Elfi so puščali doma, ker je renčala na babičino mačko Gajo, ta pa se je zmeraj jezno naježila in pihala.

Po kosilu sta ati z dedijem pila kavo in se pogovarjala o vsem mogočem, medtem ko so se babica z mamico in otrokoma večinoma odpravili na prijeten sprehod okoli bližnjega jezera. Ribam in racam so metali drobtine kruha in grah, ta je za njih bolj zdrav. Nazaj grede so se ustavili v slaščičarni, kjer je zmeraj tako lepo dišalo pa vaniliji in so imeli toliko tortic in drugih slaščic, da se je bilo zelo težko odločiti, katero izbrati.

In tako so torej lepo živeli in se imeli radi.

A nekega dne je njihovo kraljestvo iznenada napadel hudoben kralj Koronar iz daljnega Vzhodnega cesarstva!

Nadaljevanje pravljice sledi naslednji teden.

Vam in vašim staršem želim lep in ustvarjalen dan.

Lep pozdrav.